

[Steenholdt]

behandling, som en lokal mester i Ilulissat har fået. Det skete er helt i modstrid med den politik, der føres i Grønland.

Det er ønskeligt, at man også i Grønland har bestemte retningslinjer at gå frem efter i forbindelse med licitationer i Grønland, således at de lokale mestre sikres bedst muligt. Endvidere er det ønskeligt, at fremtidige anlægsarbejder udbydes i mindre fagentrepriser administreret af GTO, således at de grønlandske lokale mestre tilgodeses bedst muligt.

Besvarelse (11/9 79):

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Det fremsatte spørgsmål tager sit udgangspunkt i en situation, hvor et dansk entreprenørfirma, E. Pihl & Søn A/S, som hovedentreprenør for udførelsen af et sygehusbyggeri i Jakobshavn har indhentet tilbud på udførelse af el-installationsarbejdet, som indgik i firmaets hovedentreprise.

I begrundelsen for spørgsmålet anføres, at tilbuddene blev indhentet ved licitation blandt 3 deltagere, to grønlandske og et dansk firma, og at det billigste tilbud blev afgivet af det grønlandske installationsfirma Peter Pars. Hovedentreprenøren accepterede ingen af de tre tilbud, men overdrog arbejdet til et fjerde firma, som var dansk og ikke havde deltaget i licitationen.

Byggeadministrationen for det omhandlede byggeri varetages for ministeriet af Grønlands tekniske Organisation (GTO).

Over for GTO har entreprenørfirmaet oplyst, at også det valgte fjerde firma deltog i licitationen og afgav det billigste tilbud, som så blev antaget.

Hele spørgsmålet skulle derfor bero på en misforståelse, som efter det oplyste skyldes, at det omtalte fjerde firma ikke havde anmeldt til sin organisation, at det deltog i licitationen.

Dette er imidlertid kun en sag mellem firmaet og dets organisation, idet en tilbudsgivers eventuelle anmeldelsespligt udelukkende beror på en organisationsvedtægt.

Efter det oplyste har den grønlandske mester således ingen grund til at føle sig forbigået.

I begrundelsen for spørgsmålet udtales, at »det er ønskeligt, at man også i Grønland har bestemte retningslinjer at gå frem efter i

forbindelse med licitationer i Grønland, således at de lokale mestre sikres bedst muligt«.

Licitationslovens indførelse i Grønland har været drøftet i mange år, og et argument imod dens indførelse var netop, at den ville forringe de grønlandske mestres markedsandel. Den større forhandlingsfrihed, som bygherren har uden licitationsloven, medfører, at han i mange tilfælde kan forhandle sig til rette med en grønlandsk mester uden at skulle forkaste alle tilbud og i stedet søge arbejdet udført af et dansk firma.

Spørgeren udtrykker til sidst ønsket om, »at fremtidige anlægsarbejder udbydes i mindre fagentrepriser administreret af GTO, således at de grønlandske lokale mestre tilgodeses bedst muligt«.

I tråd med ønsket om at give de lokale mestre den størst mulige markedsandel udbydes de allerfleste arbejder principielt i fagentrepriser. Men enkelte større opgaver som f. eks. det her omhandlede sygehus er så teknisk komplicerede, at man af både faglige og administrative grunde må anse det for hensigtsmæssigt at overlade det til en hovedentreprenør at koordinere de enkelte fagarbejder. Det sker dog altid med en henstilling om at bruge de flest mulige grønlandske underentreprenører, og det synes da også i det her omhandlede tilfælde kun at være prisniveauet, der er skyld i, at den grønlandske mester ikke har fået arbejdet overdraget.

Til *handelsministeren* (3/9 79) af:

Arentoft (FP):

»Hvor agter ministeren at placere ansvaret, og hvilke konsekvenser vil det få for de ansvarlige, at der ikke blev foretaget efterforskningsboringer for varmt vand ved Års, inden man gik i gang med en mislykket produktionsboring, der har kostet skatteyderne ca. 40 mill. kr. til ingen nytte?«

(Spm. nr. 1435).

Begrundelse.

Der henvises til dagspressen og især til artikel i Ingeniøren 31. august 1979, 5. årgang, nr. 35, side 12.

Besvarelse (18/9 79):

Handelsministeren (Arne Christiansen):